

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 15706 van 9 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 17 juni 2008 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX loco advocaat N. BERGMANS en van attaché B. BEERENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

"U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten, tot de Mandingo-etnie te behoren en afkomstig te zijn van Weansu, Bong county. Sedert 1985 leefde u in Monrovia. Op 28 oktober 2004 kwamen gewezen rebellen van Charles (T.) naar uw woonplaats en staken de moskee in brand. U en uw broers probeerden de moskee nog te beschermen. De rebellen riepen dat ze de moskee en Mandingo-huizen in brand zouden steken. Toen u merkte dat het niet mogelijk was de moskee te beschermen, vluchtte u naar het bos om zich er schuil te houden. Dezelfde dag verliet u dit bos en ging u naar uw huis waar u zag dat zowel uw huis als uw winkel was afgebrand. Ook in andere delen van Monrovia werden moskeeën en huizen van Mandingo's in brand gestoken door personen van andere stammen. Vervolgens ging u naar uw vriend Lasso in Jacob Town. Uw vriend zei u dat rebellen ook naar zijn gemeenschap gekomen waren. Hij raadde u

aan bij in zijn huis te verblijven en de situatie af te wachten. In januari 2005 kreeg u 6000 Liberaanse dollar van de moslimgemeenschap van Jacob Town waarmee u een huis in Iron Factory kon huren. U werkte intussen in uw garage die eveneens in Iron Factory gelegen is. Op 30 mei 2005 kwam William (D.), die gekend is als generaal van de vroegere rebellen van Charles (T.), naar uw garage om zijn wagen te laten maken. Diezelfde avond, toen u thuis was, vielen tien mannen uw huis binnen. U herkende onder hen één jongen die eveneens bij de rebellen was toen deze op 28 oktober 2004 de moskee van uw verblijfplaats in brand hadden gestoken en u ging ervan uit dat deze mannen eveneens gewezen rebellen waren van Charles (T.). U werd door drie mannen besprongen en werd heel hard geslagen. Ze verweten u een Mandingo-hond te zijn en zeiden dat ze alle Mandingo's in uw gemeenschap zouden doden. Verder werd u met hun wagen meegenomen naar hun basis in '72nd'. Bij aankomst in hun basis werd u heel hard geslagen en werd u weer uitgescholden voor Mandingo-hond. Er werd eveneens met een fles op uw hoofd geslagen en één van de mannen zei u dat u zou gedood worden. U werd vervolgens naar een cel gebracht. Gedurende vier opeenvolgende dagen diende u straffen te ondergaan. Vervolgens bleef u opgesloten in uw cel. Op 29 mei 2005 werd u door een sergeant van deze basis uit uw cel gehaald. U diende in een wagen te stappen en hij bracht u vervolgens naar een benzinstation waar uw oom u stond op te wachten. De sergeant raadde uw oom vervolgens aan u het land uit te helpen gezien deze rebellen u zouden doden indien zij u zouden zien en gezien de sergeant hierdoor ook problemen zou krijgen. Uw oom bracht u vervolgens onder in Monrovia bij zijn vriend Yaya die een kliniek heeft. U werd er verzorgd voor de wonden die u had opgelopen tijdens uw gevangenschap. Op 14 augustus 2005 zocht uw oom u op bij Yaya en vroeg of u ok was. U beaamde dit en uw oom zei u vervolgens dat hij u 's nachts zou komen halen. 's Nachts werd u door uw oom naar de luchthaven in Robertfield gebracht waar u werd toevertrouwd aan zijn vriend. U reisde met deze man per vliegtuig naar België waar u op 15 augustus 2005 aangekomen bent. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Eind vorig jaar had u telefonisch contact met uw oom Sekou (C.) die in Monrovia verblijft en die u zei dat de meeste jongens van de groep van William (D.) werkzaam waren voor de veiligheid van de regering."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Niettegenstaande de Commissaris-generaal op 12 december 2005 in de ontvankelijkheidsfase een gunstige beslissing nam betreffende uw verblijf op het grondgebied, dient thans het volgende te worden opgemerkt.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de algemene situatie in Liberia, sedert u uw land verlaten heeft in augustus 2005, fundamenteel gewijzigd is.

Er dient te worden vastgesteld dat de situatie in Liberia grondig in de goede richting is gewijzigd sinds u uw land hebt verlaten. Immers, uit diverse informatiebronnen waarover

het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat na het aftreden van president Taylor op 11 augustus 2003 in Accra (Ghana) een vredesakkoord werd gesloten op 18 augustus 2003 tussen de Liberiaanse regering, de politieke partijen en de rebellengroepen, LURD en MODEL. Op 14 oktober 2003 werd de 'National Transitional Government of Liberia' onder leiding van Charles Gyude Bryant geïnstalleerd, die erkend werd door alle facties. UNMIL (United Nations Mission in Liberia) zag toe op de implementatie van het vredesakkoord. Op 3 november 2004 werden de strijdende partijen officieel ontbonden, drie dagen nadat het ontwapenings- en demobilisatieproces van de ex-strijders werd afgerond. In oktober 2005 werden er verkiezingen gehouden die door de internationale waarnemers in het algemeen als democratisch, transparant en vrij werden bestempeld. Op 16 januari 2006 legde Ellen Johnson-Sirleaf de eed af als president. Zowel de beëindiging van de ontwapening en de oorlog, als het houden van verkiezingen wijzen erop dat de stabiliteit in Liberia is teruggekeerd.

Verder kon u niet aannemelijk maken dat u bij terugkeer naar Liberia daadwerkelijk nog problemen zou kennen met William (D.) en zijn jongens.

Tijdens uw gehoor ten gronde verklaarde u bij terugkeer naar uw geboorteland te vrezen gedood te worden door generaal William (D.) en zijn jongens die als rebellen nog gevochten hebben onder Charles (T.) (p. 6-8). U stelde dat William (D.) en zijn jongens u een eerste keer aangevallen hebben in uw woonplaats waarbij ze uw eigendommen vernietigd hebben en dat ze vervolgens naar uw woonplaats in Iron Factory gekomen zijn waar u door hen werd meegenomen (p. 8, 11-13). Voor wat betreft de personen die u zou vrezen bij terugkeer legde u echter vage verklaringen af. Zo stelde u William (D.) en 'zijn groep' te vrezen. U kon echter niet preciseren hoeveel leden 'zijn groep' dan wel telt (p. 15). Wanneer u gevraagd werd naar namen van personen uit de groep van William (D.), kon u echter geen namen weergeven (p. 7, 10). U kon niet preciseren waar deze William (D.) nu leeft (p. 8). U stelde zelfs niet te weten of deze William (D.) nu nog in leven is (p. 9). In verband met deze jongens beweerde u evenwel dat u in december 2005 via telefonisch contact met uw oom vernomen heeft dat de meeste van de jongens uit de groep van William (D.) nu werken voor de veiligheid van de nieuwe regering maar opnieuw kon u geen namen van deze personen weergeven (p. 10). Het feit dat u totaal geen weet heeft van de namen van deze jongens van William (D.) maakt het communiceren over deze jongens met uw oom vooreerst bijzonder moeilijk. Bovendien kan men zich de vraag stellen hoe u dan wel betrouwbare informatie kon inwinnen betreffende deze jongens als u eigenlijk de personen over wie u aan het spreken bent totaal niet bij naam kan noemen. Verder kon u niet weergeven hoe uw oom dan wel weet dat deze jongens nu werken bij voor veiligheid van de nieuwe regering (p. 11) en u kon evenmin preciseren welke job deze jongens uit voeren binnen deze veiligheidsdiensten (p. 11). U stelde niet te weten of deze jongens nu nog steeds werken voor de veiligheid van de nieuwe regering (p. 16). U stelde evenmin te weten waar deze jongens nu leven en of deze nog al dan niet in leven zijn (p. 9). Voor wat betreft de werkzaamheden van William (D.) stelde u niet te weten welke job hij nu uitoefent en op de vraag of ook hij aan de slag is gegaan in de veiligheidsdiensten van de nieuwe regering, antwoordde u dit niet te weten (p. 11).

Naast het feit dat u bijzonder vage verklaringen aflegde over de personen van wie u bij terugkeer naar uw geboorteland vervolging zou vrezen, kon u niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk zou vervolgd worden. Op de vraag hoe u weet dat William (D.) en zijn jongens u nog steeds zouden willen doden bij terugkeer naar Liberia, antwoordde u dat zij in 2004 uw eigendommen hadden vernietigd en u toen ook gezegd hadden dat zij de intentie hadden om u te doden waardoor ze u gelijk waar en gelijk wanneer zouden kunnen ombrengen gezien het rebellen zijn (p. 14). Wanneer u vervolgens gesteld werd dat zij u in 2004 weliswaar gezegd hebben dat zij u zouden doden maar misschien intussen op andere gedachten zijn gekomen, stelde u dat rebellen rebellen zijn en dat rebellen heel moeilijk te veranderen zijn (p. 15). Wanneer vervolgens nog eens gevraagd werd over welke aanwijzingen u beschikt om te stellen dat, indien u naar Liberia zou terugkeren, William (D.) en zijn jongens u nog zouden willen doden, antwoordde u dat Liberia nog steeds in oorlog is, dat rebellen heel moeilijk te veranderen zijn. U vervolgde dat u geloofde dat het heel lang duurt vooraleer een rebel van gedacht verandert (p. 15-16). Tijdens het telefonisch contact eind vorig jaar met uw oom zou deze u gezegd

hebben dat de jongens van William (D.) weliswaar bij voor de veiligheid van de nieuwe regering werkt maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw oom u zou gezegd hebben dat deze jongens nog daadwerkelijk naar u op zoek zouden zijn of dat deze de intentie zouden hebben om u te doden. Uit dit alles blijkt dat u zich voor uw vrees louter en alleen baseert op uw eigen veronderstellingen en geenszins objectieve elementen aanbrengt die erop wijzen dat u bij terugkeer naar Liberia effectief zou gedood worden door William (D.) of zijn jongens.

Uw geboorteakte afgeleverd op 1 juli 2005 door de 'Ministry of Health & Social Welfare' verandert niets aan bovenstaande gezien uw identiteit niet onmiddellijk in twijfel werd getrokken. U legde verder geen documenten voor die een controle van uw reisweg mogelijk maken."

3.2. Verzoeker beroept zich op de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals onder meer gesteld in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij betoogt dat in de bestreden beslissing nergens aannemelijk wordt gemaakt dat hij in zijn land van herkomst niet voor zijn leven zou moeten vrezen. De enkele beweerde tegenstrijdigheden en inconsistenties hebben volgens verzoeker enkel betrekking op details en raken dus niet de kern van zijn asielrelaas. Derhalve zou de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd zijn.

Voorts verwijt verzoeker de Commissaris-generaal machtsafwending en een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Hij stelt dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij de beslissing betrokken belangen moet afwegen en dat de nadelige gevolgen van een beslissing niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met deze beslissing te dienen doeleinden.

3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (R.v.St., nr. 168.403, 2 maart 2007; R.v.St., nr. 166.392, 8 januari 2007). Verzoeker geeft niet aan in welke optiek de bestreden beslissing onderhevig zou zijn aan machtsafwending, waardoor dit onderdeel van het middel niet dienstig wordt aangevoerd.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., nr. 167.408, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.852, 15 februari 2007). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De Raad wijst erop dat de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling zelf berust en het derhalve aan hem is om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij aangaande zijn reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

De Raad stelt vast dat verzoeker, enkele algemeenheden buiten beschouwing gelaten, geen argumenten opwerpt die de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing kunnen ontkrachten. Deze verwijst terecht naar de gewijzigde algemene situatie in Liberia sinds het ogenblik dat verzoeker het land verlaten heeft in augustus 2005 en oordeelt met

recht dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar Liberia daadwerkelijk nog gezocht en vervolgd zou worden door William Doe en diens aanhangers, gelet op zijn vage verklaringen over de personen die hij zou vrezen en het feit dat zijn vrees louter gebaseerd is op veronderstellingen en derhalve niet steunt op objectieve elementen.

Deze motivering, dewelke pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, wordt derhalve als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad tot de zijne gemaakt.

De Raad wijst erop dat de bestreden motivering geen melding maakt van tegenstrijdigheden, noch inconsistenties, zodat verzoekers argumenten hieromtrent niet dienstig zijn.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker tijdens de verschillende gehoren de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (R.v.St., nr. 169.222, 21 maart 2007; R.v.St., nr. 165.215, 28 november 2006). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden gezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd (R.v.St., nr. 82.301, 20 september 1999; R.v.St., nr. 65.919, 18 april 1997).

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4. Verzoeker voert geen middelen aan met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen elementen die wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 september 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.
---------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.